ଆୟ-ଟିକସ ଆୟୁକ୍ତ

ବନାମ

ମନୋହରଲାଲ ଗୁପ୍ତା ଏବଂ କୋ.

ଜାନୁଆରୀ 5, 1996

[ବି.ପି. ଜୀବନ ରେଡ୍ଡି ଏବଂ ଏସ୍.ବି. ମଜମୁଦାର, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ଆୟକର ଅଧିନିୟମ, 1922:

ଧାରା 3 - ବିକଳ୍ପ ଅନୁଯାୟୀ ମନସ୍ଥ କରାଯାଇଛି - ଆକଳନ ବର୍ଷ 1961-62 - ପଞ୍ଜୀକୃତ ହୋଇନଥିବା ସଂସ୍ଥା - ଜଣେ ଆଇ.ଟି.ଓ. ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆକଳନ - ଅନ୍ୟ ଜଣେ ଆଇ.ଟି.ଓ. ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଂଶୀଦାରଙ୍କ ଆକଳନ - ଅଂଶୀଦାରଙ୍କ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ଆଦେଶରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ କମ୍ପାନୀର ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ କରୁଥିବା ଆଇ.ଟି.ଓ. ଙ୍କ ଠାରୁ ଅଂଶୀଦାରଙ୍କ ଗଚ୍ଛିତ ଆୟ ରିପୋର୍ଟ ପାଇବା ପରେ ଏହାକୁ ସଂଶୋଧନ କରାଯିବ - ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଗଲା, ଧାରା 3 ଅନୁଯାୟୀ ଥିବା ବିକଳ୍ପ ଆଇ.ଟି.ଓ. ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇନାହିଁ – ଅଂଶୀଦାର ସଂଶୋଧନ ପାଇଁ ଆବେଦନ କରିପାରିଥାନ୍ତେ – ସଂସ୍ଥାର ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ବୈଧ ବୋଲି ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଗଲା ।

ଦେୱାନୀ ଅପିଲୀୟ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାରିତା : ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 187 (NT)/1978 ।

ଏଲ.ଟି.ଆର. ସଂଖ୍ୟା 158/1973 ରେ କଲିକତା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ତା 26.5.76 ରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ କେ.ଏନ୍. ଶୁକ୍ଳା ଏବଂ ଏସ୍.ଏନ୍. ଟର୍ଡୋଲ୍ ।

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ କ୍ରିଷ୍ଣା କୁମାର ଏବଂ ବିମଲ ଦାଭେ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା :

କୋଲକାତା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିମ୍ନୋକ୍ତ ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଦେଇଛନ୍ତି, ଯାହା କରଦାତାଙ୍କ ଅନୁରୋଧରେ ପଚାରଯାଇଛି, ନକାରାତ୍ମକ ଭାବରେ ଅର୍ଥାତ୍, କରଦାତାଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଏବଂ ରାଜସ୍ୱ ବିରୁଦ୍ଧରେ ।

> "ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ଏବଂ ପରିସ୍ଥିତି ଅନୁସାରେ, ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ 1961-62 ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ବର୍ଷ ପାଇଁ ଏକ ଅଣପଞ୍ଜିକୃତ ସଂସ୍ଥା ଭାବରେ କରଦାତାଙ୍କ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନକୁ ଉପଯୁକ୍ତ ବୋଲି ଦର୍ଶାଇବା ଯଥାର୍ଥ ଥିଲା କି ?"

କରଦାତାକାରୀ ଏକ ସଂସ୍ଥା । ପ୍ରଶ୍ନରେ ଥିବା ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ଭାରତୀୟ ଆୟକର ଅଧିନିୟମ, 1922 ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ବର୍ଷ 1961-62 ସହିତ ଜଡିତ । ଯେହେତୁ ଏହା ପଞ୍ଜୀକରଣ ପାଇଁ ଆବେଦନ

କରିନଥିଲା, ଆୟକର ଅଧିକାରୀ କରଦାତାଙ୍କୁ ଏକ ଅଣପଞ୍ଜୀକୃତ ସଂସ୍ଥା ଭାବରେ ବିବେଚନା କରି ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ସମାପ୍ତ କରିଥିଲେ । ସେ ମୋଟ ଆୟ ଗଣନା କରିଥିଲେ 59,623 ଟଙ୍କା ଯେଉଁଥିରେ 50,000 ଟଙ୍କା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଉତ୍ସରୁ ଆୟ ଭାବରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଥିଲା, ଯାହା ଉପରେ କରଦାତା ସହମତ ହୋଇଥିଲେ (ମାମଲାର ବିବରଣୀର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 3 ଦେଖନ୍ତୁ) । ଅପିଲୀୟ ସହାୟକ ଆୟୁକ୍ତଙ୍କ ନିକଟରେ କରଦାତାଙ୍କ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣରେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଆବେଦନକୁ ମଧ୍ୟ ଖାରଜ କରାଯାଇଥିଲା । ଉଭୟ ଅପିଲୀୟ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ କରଦାତାଙ୍କ ମୁଖ୍ୟ ଏବଂ ଏକମାତ୍ର ଯୁକ୍ତି ଥିଲା ଯେ, କରଦାତା-ସଂସ୍ଥାର ଜଣେ ଅଂଶୀଦାର, ଶ୍ରୀ ମନୋହରଲାଲଙ୍କ ସମ୍ପତ୍ତିର ଆକଳନ 31 ଜାନୁଆରୀ, 1966ରେ କରାଯାଇଥିଲା, ଯେଉଁଥିରେ କରଦାତା-ସଂସ୍ଥାରୁ ତାଙ୍କର ଅଂଶ ଆୟ ମଧ୍ୟ ସାମିଲ ଥିଲା, ତେଣୁ 23 ମାର୍ଚ୍ଚ, 1966ରେ କରଦାତା-ସଂସ୍ଥା ଉପରେ କରାଯାଇଥିବା ଆକଳନ ଗ୍ରହଣୀୟ ନଥିଲା । ଉଭୟ ଅପିଲ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଏହି ଯୁକ୍ତିକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ । ସେମାନେ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ ମନୋହର ଲାଲ ଅଂଶୀଦାରଙ୍କ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ଆୟକର ଅଧିକାରୀ 'A' ୱାର୍ଡ, ହାୱଡା ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବାବେଳେ, ଆକଳନକାରୀ-ସଂସ୍ଥା ଉପରେ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ଆୟକର ଅଧିକାରୀ 'C' ୱାର୍ଡ, ହାୱଡା ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିଲା । ସେମାନଙ୍କର ମତ ଥିଲା ଯେ ଯେହେତୁ ଅଂଶୀଦାର ଏବଂ ସଂସ୍ଥା ଉପରେ ଆକଳନ ବିଭିନ୍ନ ଆୟକର ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏହା ବ୍ୟତୀତ ଅଂଶୀଦାରଙ୍କ ଉପରେ ଆକଳନ କରୁଥିବା ଆୟକର ଅଧିକାରୀ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥିଲେ ଯେ ସେ ସଂସ୍ଥାର ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ କରୁଥିବା ଆୟକର ଅଧିକାରୀଙ୍କଠାରୁ ଉକ୍ତ ଅଂଶୀଦାରଙ୍କ ଅଂଶ ଆୟ ରିପୋର୍ଟ ପାଇବା ପରେ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ସଂଶୋଧନ କରିବେ, ଏହା କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ଆୟକର ଅଧିକାରୀ ଅଂଶୀଦାରଙ୍କ ଉପରେ କର ଲଗାଇବା ପାଇଁ ବିବେଚନା କରିଛନ୍ତି (ଯେପରିକି 1922 ଅଧିନିୟମ ଦ୍ୱାରା ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଥିଲା) କିମ୍ବା ସେହି କାରଣରୁ ସଂସ୍ଥା ଉପରେ ଆକଳନ ଆଇନତଃ ଅବୈଧ ଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ କେବଳ ମେସର୍ସ ହିନ୍ଦୁସ୍ତାନ ମିଲ୍ ଷ୍ଟୋରସ୍ ଯୋଗାଣ କମ୍ପାନୀ ବନାମ ଆୟକର ଆୟୁକ୍ତ, ପଶ୍ଚିମବଙ୍ଗ, ଆୟକର ପତ୍ର ସଂଖ୍ୟା 10/(1973) ରେ ସେମାନଙ୍କର ପୂର୍ବ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଅନୁସରଣ କରି କରଦାତାଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଦେଇଛନ୍ତି । ଯଦିଓ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଉଭୟ ପକ୍ଷର ଓକିଲଙ୍କ ଯୁକ୍ତିକୁ ବିସ୍ତୃତ ଭାବରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି, ଏହା କେବଳ ସେହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ପୂର୍ବୋକ୍ତ (ଅପ୍ରକାଶିତ) ନିଷ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ଏହାର ନିଷ୍ପତ୍ତି ପାଇଁ ନିର୍ଭର କରିଥିଲେ । ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟବଶତଃ, ଉକ୍ତ ଅପ୍ରକାଶିତ ନିର୍ଣ୍ଣୟର ଏକ ନକଲ ଆମ ପାଇଁ ଉପଲବ୍ଧ କରାଯାଇ ନାହିଁ । ତେଣୁ, ଆମେ ସଠିକ୍ କାରଣ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବାରେ ଅସମର୍ଥ, ଯାହା ଆଧାରରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ପ୍ରଶ୍ନର ନକାରାତ୍ମକ ଉତ୍ତର ଦେଇଛନ୍ତି । ତଥାପି, ଆମେ ଉଭୟ ପକ୍ଷଙ୍କ ଓକିଲଙ୍କୁ ଶୁଣିଛୁ ଏବଂ ଆମେ ଅନୁମାନ କରୁଛୁ ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ମତ, ସଂସ୍ଥା ଉପରେ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ଅବୈଧ କାରଣ ଜଣେ ଅଂଶୀଦାରଙ୍କ ଅଂଶ ଆୟ ତାଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା ଯାହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଆୟକର ଅଧିକାରୀ 1922 ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଉପଲବ୍ଧ ବିକଳ୍ପ ବିବେଚନାର ପ୍ରୟୋଗ କରିଛନ୍ତି ।

ଆୟକର ଆୟୁକ୍ତ ବନାମ ଆଟଚାଇୟା (ଡିସେମ୍ବର 11, 1995 ରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 2573/1977) ମାମଲାରେ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ 1922 ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନର ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଅଧିନିୟମ ସ୍ଥିତି ଉପରେ ବିଚାର କରିଛନ୍ତି । 1922 ଅଧିନିୟମ

ଅନୁଯାୟୀ, ଆୟକର ଅଧିକାରୀଙ୍କ ପାଖରେ ଏକ ସଂସ୍ଥାର ଅଂଶୀଦାର କିମ୍ବା ସଂସ୍ଥାର ଆୟ ଉପରେ କର ଲଗାଇବାର ବିକଳ୍ପ ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଥରେ ସେ ଗୋଟିଏ ଉପାୟରେ ନିଜର ବିକଳ୍ପ ପ୍ରୟୋଗ କଲେ, ସେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ସମାନ ପରିମାଣର କର ଅନ୍ୟ ଜଣଙ୍କ ପାଖରୁ ଆଣିପାରିବେ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ, ବର୍ତ୍ତମାନର ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ, ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଏପରି କୌଣସି ବିକଳ୍ପ ଉପଲବ୍ଧ ନାହିଁ । ଏହି ଆବେଦନ 1922 ଅଧିନିୟମ ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ, ଯାହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଆୟକର ଅଧିକାରୀଙ୍କ ପାଖରେ ଏକ ବିକଳ୍ପ ଥିଲା । ଏକମାତ୍ର ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି ସେ ସେହି ବିକଳ୍ପକୁ ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲେ କି ? ଆମେ ଭାବୁ ନାହୁଁ । ଅଂଶୀଦାରଙ୍କ ଉପରେ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ପୂର୍ବରୁ, ଅର୍ଥାତ୍ ଜାନୁଆରୀ 31, 1966 ରେ ସମାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା । ଏହା ଆୟକର ଅଧିକାରୀ 'A' ୱାର୍ଡ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିଲା ଯେତେବେଳେ ସଂସ୍ଥାର ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ଆୟକର ଅଧିକାରୀ 'C' ୱାର୍ଡ ଦ୍ୱାରା 23 ମାର୍ଚ୍ଚ, 1966 ରେ କରାଯାଇଥିଲା । ଅଂଶୀଦାରଙ୍କ ଉପରେ 31 ଜାନୁଆରୀ 1966 ର ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ଆଦେଶରେ ପଢାଯାଇଛି :

> "ରିଟର୍ଣ୍ଣ ଦାଖଲ କରାଯାଇଛି । ଧାରା 143 (2) ଅନୁଯାୟୀ ନୋଟିସର ଅନୁପାଳନ କରାଯାଇଛି । କରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଏହି ସମସ୍ତ ବ୍ୟବସାୟିକ ଆୟ ମେସର୍ସ ମନୋହରଲାଲ ଗୁପ୍ତା ଆଣ୍ଡ କମ୍ପାନୀ ଦ୍ୱାରା ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥାଏ ଏବଂ ତାଙ୍କର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଆୟ କେବଳ ସେହି ସଂସ୍ଥାରୁ ଆସିଥାଏ । କରଦାତା ତାଙ୍କର ଆୟ 982 ଟଙ୍କା ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି । ଏହା ବର୍ତ୍ତମାନ ପାଇଁ ସ୍ୱୀକାର କରାଯାଇଛି । ସମ୍ପୃକ୍ତ ଆଇ.ଟି.ଓ. ଙ୍କ ରିପୋର୍ଟ ମିଳିବା ପରେ ଏହାକୁ ସଂଶୋଧନ କରାଯିବ ।

ଆୟକର ଅଧିକାରୀ 'C' ୱାର୍ଡ (ପେପର ବୁକର ପୃଷ୍ଠା 8 ରୁ 10 ରେ) ଦ୍ୱାରା ସଂସ୍ଥା ଉପରେ କରାଯାଇଥିବା ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ଆଦେଶ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ସୂଚିତ କରେ ନାହିଁ ଯେ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ଅଧିକାରୀ ମଧ୍ଯ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ସଂସ୍ଥାର ଅଂଶୀଦାରମାନଙ୍କୁ ଏହି ସଂସ୍ଥାରୁ ସେମାନଙ୍କ ଅଂଶ ଆୟ ସମ୍ପର୍କରେ ପୂର୍ବରୁ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ କରାଯାଇଛି । ବାସ୍ତବରେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଅଂଶୀଦାରଙ୍କ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ କରାଯାଇଥିଲା କି ନାହିଁ କିମ୍ବା କେବେ କରାଯାଇଥିଲା ତାହାର କୌଣସି ସୂଚନା ନାହିଁ । ଏହା ସହିତ ଉପରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ଅଂଶୀଦାରଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ଆଦେଶରେ ତଥ୍ୟ ଲିଖନ ଅଛି । ଉପରୋକ୍ତ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଆମର ମତ ହେଉଛି ଯେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଏହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ପହଞ୍ଚିବା ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ଥିଲା ଯେ 1922 ଅଧିନିୟମର ଧାରା 3 ଦ୍ୱାରା ବିଚାର କରାଯାଇଥିବା ବିକଳ୍ପକୁ ଆୟକର ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହି ମାମଲାରେ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇ ନଥିଲା ଏବଂ ତେଣୁ ସଂସ୍ଥା ଉପରେ କରାଯାଇଥିବା ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ଅବୈଧ ନଥିଲା । (ଅଂଶୀଦାର, ମନୋହରଲାଲ, ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ଆଦେଶରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ତାଙ୍କ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ଆଦେଶର ସଂଶୋଧନ ପାଇଁ ଆବେଦନ କରିପାରିଥାନ୍ତେ।)

କେତେକ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଆମ ଦୃଷ୍ଟିକୁ ଅଣାଯାଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ସେଗୁଡ଼ିକର ବିଚାର କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ, କାରଣ ସେଗୁଡ଼ିକ ନିଜସ୍ୱ ତଥ୍ୟ ଉପରେ ଆଧାରିତ । ଏଠାରେ ଉଠୁଥିବା ପ୍ରଶ୍ନ ବାସ୍ତବରେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମିଳିଥିବା ତଥ୍ୟରୁ ନିଆଯିବାକୁ ଥିବା ଏକ ଅନୁମାନ । ଆମେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ମତକୁ ସଠିକ୍ ଏବଂ ବୈଧ ବୋଲି

ବିବେଚନା କରୁଛୁ । ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମିଳିଥିବା ତଥ୍ୟ ଉପରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିନାହାଁନ୍ତି । ଯେଉଁ କାରଣ ଆଧାରରେ ଏହା ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ସହିତ ଅସହମତି ପ୍ରକାଶ କରିଛି, ତାହା ଏହି ଆଦେଶରୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇନାହିଁ, ଯେପରି ଏଠାରେ ପୂର୍ବରୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ।

ଉପରୋକ୍ତ କାରଣଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ, ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟକୁ ବାତିଲ କରିଦିଆଯାଇଛି ଏବଂ ଯେଉଁ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ତାହାର ଉତ୍ତର ସକାରାତ୍ମକ ଭାବେ, ଅର୍ଥାତ୍ ରାଜସ୍ୱ ସପକ୍ଷରେ ଏବଂ କରଦାତାଙ୍କ ବିପକ୍ଷରେ ଦିଆଯାଇଛି । କୌଣସି ଖର୍ଚ୍ଚ ନାହିଁ ।

ଜି.ଏନ୍. ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଗଲା ।

<u>ଅସ୍ୱୀକରଣ</u>

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

<u>ଭାଷାନ୍ତର :</u>

ରଶ୍ମିତା ମୁର୍ମୁ ,
ଅନୁବାଦିକା,
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ , କଟକ ।